

124. I gamle Dage det var engang.

Moderato.

Chr. Barnekow.

p

1. I gam - le Da - ge det var en - gang, at

cresc. *piu f*

dan - ske Folk var i Kon - ge - trang; de go - de græd, og de

on - de lo, hvor in - gen heg - ner, kun Tor - ne gro.

2. Da kom en Snække for fulde Sejl,
med Løvehoved og Hjertespejl,
med Guld og Vaaben og Stads om Bord,
men ikke en Sjæl ved Mast og Ror.

3. Der var dog Liv, for en lille Dreng
alene laa i den store Seng,
et Neg var bundet med Aks og Straa,
det hviled Drengen sit Hoved paa.

4. Og hvor han sov baade spæd og spag,
der vajede over et Kongeflag,
saa liljehvidt og saa rosenrødt,
som kun hos Freja paa Kinden mødt.

5. Hvor det i Landet blev hørt og spurgt,
det tyktes alle et Jærtegn stort.
De hviskede: Barnet er Odins Søn,
til Hjælp os skikket fra ham i Løn!

6. De satte Neget da paa sin Rod,
hvor Danedrotten han ellers stod,
saa tog de store den lille op
og kønt ham satte i Aksetop.

7. Da nyt man spurgte med Vaabengny,
og højt det gjalded i vilden Sky:
„Hil dig, vor Konning, bliv rund og bold,
saa Skjalde sjunge om Danmarks Skjold.“

N. F. S. Grundtvig.